

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Agatha Christie

PARTENERI CONTRA CRIMEI

Traducere din limba engleză de
LIDIA GRĂDINARU

CUPRINS

Capitolul I. Zâna din apartament	5
Capitolul II. Un ibric de ceai	15
Capitolul III. Afacerea perlei roz	31
Capitolul IV. Aventura sinistrului străin	57
Capitolul V. Impas la rege	81
Capitolul VI. Domnul îmbrăcat în ziar	91
Capitolul VII. Cazul doamnei dispărute	105
Capitolul VIII. În pielea orbului	126
Capitolul IX. Omul din ceată	144
Capitolul X. Plusatorul	170
Capitolul XI. Misterul de la Sunningdale	191
Capitolul XII. Casa în care moartea stă la pândă	213
Capitolul XIII. Un alibi de nezdruncinat	241
Capitolul XIV. Fiica preotului	268
Capitolul XV. Casa Roșie	277
Capitolul XVI. Ghetele ambasadorului	293
Capitolul XVII. Omul care era Nr. 16	318

Partners in Crime

Agatha Christie

The Agatha Christie Roundel Copyright © 2013 Agatha Christie Limited.
Used by permission.

Partners in Crime Copyright © 1929 Agatha Christie Limited.

All rights reserved.

AGATHA CHRISTIE and the AGATHA CHRISTIE SIGNATURE
are registered trade marks of Agatha Christie Limited
in the UK and elsewhere. All rights reserved.

www.agathachristie.com

Editura Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel.: 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

Parteneri contra crimei

Agatha Christie

Copyright © 2017 Agatha Christie Limited
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Corector: Cătălina Călinescu

Copertă: Alex Eser

Tehnoredactare și prepress: Ofelia Coșman

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHRISTIE, AGATHA

Parteneri contra crimei / Agatha Christie;
trad.: Lidia Grădinaru. – București: Litera, 2017
ISBN 978-606-33-1783-5

I. Grădinaru, Lidia (trad.)

821.111-312.4=135.1

CAPITOLUL I

ZÂNA DIN APARTAMENT

Doamna Thomas Beresford își schimbă locul de pe divan și se uită tristă pe fereastra apartamentului. Perspectiva nu era vastă, constând doar dintr-un mic bloc pe partea cealaltă a drumului. Doamna Beresford oftă și apoi căscă:

– Aș vrea să se întâmpile ceva, spuse ea.

Soțul ei o privi dezaprobat.

– Ai grija, Tuppence, pasiunea asta a ta pentru senzații vulgare mă alarmează.

Tuppence oftă și închise ochii, visătoare.

– Așadar, Tommy și Tuppence s-au căsătorit – spuse ea tărăgănat – și-au trăit fericiți chiar și după aceea. După șase ani erau încă fericiți împreună. E extraordinar cum, întotdeauna, lucrurile sunt altfel de cum te-ai fi așteptat să fie.

– O cugetare foarte profundă, Tuppence. Dar nu originală. Poeți eminenți și încă mai mulți gânditori eminenți au spus-o înainte... și, scuze-mă, au spus-o mai bine.

—Acum șase ani, continuă Tuppence, aș fi jurat că, având destui bani ca să cumpăr ce-mi place, și pe tine ca soț, întreaga viață urma să fie un dulce vis nesfârșit, așa cum unul din poeții pe care se pare că îi cunoști atât de bine a spus-o.

—Banii sau eu te-am dezamăgit?

—Dezamăgit nu e chiar cuvântul potrivit, răspunse bland Tuppence. M-am obișnuit cu binele, atâtă tot. E ca atunci când nu știi ce plăcut e să respiți pe nas până nu ești răcit.

—Să te neglijez puțin? sugeră Tommy. Să mă duc cu alte femei la cluburi de noapte. Ceva în genul asta.

—Degeaba, spuse Tuppence. N-ai face decât să mă întâlnești acolo cu alți bărbați. Iar eu aş ști foarte bine că puțin îți pasă de alte femei, în timp ce tu n-ai să fii niciodată sigur că mie nu-mi pasă de alți bărbați. Femeile sunt mult mai enigmatice.

—Modestia e singurul domeniu în care bărbații dețin supremăția, îngână Tommy. Dar ce se petrece cu tine, Tuppence? După ce Tânjești atât?

—Nu știu. Vreau să se întâmpile ceva. Ceva palpitant. Nu îți-ar plăcea să urmărim iar spioni germanii, Tommy? Gândește-te la zilele primejdioase prin care am trecut odată. Bineînțeles că știu că acum lucrezi, mai mult sau mai puțin, în Serviciul Secret, dar asta e doar muncă de birou.

—Vrei să spui că îți-ar plăcea să fiu trimis în fundul Rusiei, travestit în contrabandist de alcool, sau ceva în genul acesta?

—Asta n-ar fi bine deloc, spuse Tuppence. N-ăș fi lăsată să merg cu tine, or, eu sunt cea care dorește teribil să facă ceva. Să aibă ce face. Nu asta spun toată ziua?

—Domeniul casnic, sugeră Tommy cu o fluturare a mâinii.

—Douăzeci de minute după micul dejun sunt suficiente pentru a păstra o curațenie perfectă în apartament. N-ai de ce să te plângi, nu-i așa?

—Talentul tău de gospodină e atât de mare, Tuppence, încât aproape că devine monoton.

—Îmi place că recunoști, spuse Tuppence. Desigur, tu ai munca ta, dar spune-mi, Tommy, nu te apucă uneori un dor tainic de aventură, nu Tânjești să se întâmpile ceva?

—Nu, răspunse Tommy, sau cel puțin nu cred. E foarte bine să vrei să se întâmpile niște treburi... dar s-ar putea să nu fie treburi plăcute.

—Cât de prudenti sunt bărbații! oftă Tuppence. Chiar n-ai nici o dorință secretă pentru o viață romantică... aventuroasă?

—Ce ai citit, Tuppence? întrebă Tommy.

—Gândește-te cât de palpitant ar fi, continuă Tuppence, dacă am auzi o bătaie în ușă și, mergând s-o deschidem, am da de un cadavru clătinându-se.

– Un cadavru n-ar putea să se clatine, spuse Tommy, logic.

– Știi ce vreau să spun. Ele întotdeauna bat chiar înainte de a muri și își se prăbușesc la picioare bolborosind doar câteva cuvinte: „Leopardul cu pete“ sau ceva de felul asta.

– Îți recomand un curs de Schopenhauer sau Immanuel Kant, spuse Tommy.

– Genul asta de lucruri ar fi bun pentru tine. Începi să te îngrași și să devii comod.

– Ba nu, se indignă Tommy. Oricum, tu ești cea care face exerciții pentru slăbit.

– Toată lumea face, spuse Tuppence. Când am zis că începi să te îngrași, a fost în sens metaoric, mă refeream la faptul că începi să prosperi și să devii greoi și comod.

– Nu știu ce-i cu tine, rosti soțul ei.

– Spiritul tău de aventură, îngână Tuppence. E mai bine decât să târjești după o idilă oarecare. Și mie mi se întâmplă uneori. Visez să întâlnesc un bărbat, un bărbat cu adevărat chipeș...

– Mă ai pe mine, spuse Tommy. Nu-ți ajunge?

– Un bărbat șaten, suplu, teribil de puternic, tipul de bărbat care încalecă orice și prinde cu lasoul cai sălbatici...

– Adaugă pantalonii din piele de oaie și pălăria de cowboy, interveni, sarcastic, Tommy.

– ... și care a trăit în Vestul Sălbatic, continuă Tuppence. Mi-ar plăcea să-l fac să se îndrăgoșească nebunește de mine. Bineînțeles că l-aș respinge din virtute și aş fi credincioasă căsătoriei, dar inima îmi va bate în secret pentru el.

– Bine, spuse Tommy. Și eu doresc să întâlnesc o fată cu adevărat frumoasă. O fată cu părul ca spicile de grâu, care să mă iubească cu disperare. Numai că eu nu cred că aş respinge-o... de fapt, sunt foarte sigur că n-aș respinge-o.

– Åsta-i un temperament mizerabil, spuse Tuppence.

– Zău, Tuppence, ce se întâmplă cu tine? N-ai vorbit niciodată ca acum.

– Nu, dar fierbeam de mult în mine. Vezi tu, e foarte periculos să ai tot ce vrei... inclusiv destui bani ca să cumperi tot felul de lucruri. Ca de pilădă pălării.

– Ai deja aproape patruzeci și toate seamănă între ele.

– Așa sunt pălăriile, se plânse Tuppence, însă nu sunt cu adevărat la fel. Le deosebesc nuanțele. Am văzut una chiar drăguță în dimineața asta, la „Violette's“.

– Dacă nu ai altceva mai bun de făcut decât să cumperi pălării de care n-ai nevoie...

– Asta-i! spuse Tuppence. Ai nimerit-o! Dacă aş avea ceva mai bun de făcut, presupun că aş face

treabă bună. Oh, Tommy, chiar doresc să se întâmpile ceva palpitant! Simt... simt că va fi bine pentru noi. Dacă am putea găsi o zână...

—Ah! exclamă Tommy. E ciudat că spui asta.

Se ridică și traversă încăperea. Trase un serțar de la birou și scoase un mic clișeu pe care i-l înmână.

—Oh! Deci le-ai developat. Care este, cel pe care l-ai făcut tu în camera asta sau cel făcut de mine?

—Cel făcut de mine. Al tău n-a ieșit. Timpul de expunere a fost prea mic. Mereu greșești.

—E drăguț din partea ta să crezi că există un lucher pe care-l faci mai bine decât mine, spuse Tuppence.

—O remarcă prostească, ripostă Tommy, dar te iert deocamdată. Ceea ce voiam să-ți arăt este asta.

—Filmul a avut o mică zgârietură, spuse Tuppence.

—Deloc. Asta, Tuppence, e o zână.

—Tommy, ești idiot.

—Uită-te singură.

Îi dădu o lupă puternică. Prin ea, Tuppence studie cu atenție pata. Văzută astfel, cu puțin efort de imaginație, zgârietura de pe clișeu putea reprezenta o siluetă înfășurată în voaluri, cocoțată pe galeria căminului.

—Poartă voaluri! Să-i scriem lui Conan Doyle despre asta? Oh, Tommy! Crezi că o să ne îndeplinească dorințele?

În momentul acela ușa se deschise și un băiat înalt, de cincisprezece ani, despre care nu știai dacă e valet de casă, întrebă într-o manieră magnifică:

—Sunteți acasă, doamnă? Chiar acum a sunat clopoțelul de la intrare.

—Aș fi dorit ca Albert să nu vadă atâtea filme, oftă Tuppence, după ce dăduse afirmativ din cap și Albert ieșise. Acum îl copiază pe un majordom din Long Island. Slavă Domnului că l-am lecuit să mai ceară oamenilor cărțile de vizită și să mi le aducă pe o tăviță.

Ușa se deschise din nou și Albert anunță: „Domnul Carter“, ca pe un nume regal.

—Şeful, murmură Tommy foarte suspicios.

Tuppence sări în picioare cu o exclamație de bucurie și-l salută pe bărbatul înalt, cărunt, cu ochi pătrunzători și cu surâs obosit.

—Domnule Carter, mă bucur mult să vă văd.

—Asta e bine, doamnă Tommy. Acum răspunde-mi la o întrebare. Cum e viața, în general?

—Mulțumitoare, dar monotonă, replică Tuppence făcând cu ochiul.

—Din ce în ce mai bine, spuse domnul Carter. E clar că vă găsesc în dispoziția potrivită.

—Asta sună promițător, spuse Tuppence. Și incitant. Albert, încă în rol de majordom din Long Island, aduse ceai. Când operațiunea fu dusă la

capăt fără ghinion și Albert închise ușa după el, Tuppence izbucnind nou:

— Vreți să ne spuneți ceva, domnule Carter, nu-i aşa? Aveți de gând să ne trimiteți în fundul Rusiei?

— Nu chiar, răspunse domnul Carter.

— Dar pe-aproape.

— Da... pe-aproape. Nu cred că sunteți genul de oameni care ocoleșc riscurile, nu-i aşa, doamna Tommy?

Ochii lui Tuppence se măriră de emoție.

— Există o anumită treabă de făcut pentru Departament și mi-am imaginat... mi-am imaginat... că vi s-ar potrivi.

— Continuați, spuse Tuppence.

— Văd că ați luat *Daily Leader*, continuă domnul Carter, apucând ziarul de pe masă.

Urmări coloana cu anunțuri și, indicând cu degetul unul anume, împinse ziarul spre Tommy.

— Citește, spuse.

Tommy se execută.

— „Agenția Internațională de Detectivi. Director, Theodore Blunt. Cercetări particulare. Personal numeros, alcătuit din detectivi de încredere și cu înaltă calificare. Discreție desăvârșită. Consultații gratuite. 118 Halehan Street, W.C.“

Se uită întrebător la domnul Carter. Acesta dădu din cap.

— Această agenție de detectivi a încetat să existe de câțiva timp, îngână el. Un prieten al meu a achiziționat-o pe nimic. Ne gândim să-o punem din nou pe picioare... să spunem pentru șase luni. Dar, în acest timp, se înțelege că va avea nevoie de un director.

— Dar ce-i cu domnul Theodore Blunt? întrebă Tuppence.

— Domnul Blunt mă tem că a fost cam indiscret. De fapt, Scotland Yard a trebuit să intervină. Domnul Blunt este reținut pe cheltuiala guvernului și nu ne va spune nici jumătate din ceea ce am vrea să știm.

— Înțeleg, domnule, spuse Tommy. Sau cel puțin aş cred.

— Îți sugerez un concediu de șase luni. Sănătate subredă. Și, bineînțeles, dacă vrei să preie o agenție de detectivi sub numele de Theodore Blunt, asta n-are nici o legătură cu mine.

Tommy își privi serios șeful.

— Și instrucțiunile, domnule?

— Cred că domnul Blunt a făcut câteva afaceri cu străinii. Caută niște scrisori albastre cu timbre rusești de la un negustor de șuncă dornic să-și găsească nevasta sosită aici ca refugiată acum câțiva ani. Urmărește timbrele și ai să găsești scris dedesubt numărul 16. Fă o copie a acestor scrisori și trimite-mi originalele. De asemenea, dacă vine